

בארי אבידן, רקדן וכוריאוגרף

שני אבות

אבי, הרב **אברהם בודהנה זצ"ל**, שהביאני לעולם, גידל וחינך אותי על ברכי היהדות, הציונות, ההלכה והמצוות. בעקבות זה הפכתי לתלמיד הישיבה התיכונית "נתיב מאיר" בירושלים.

האבא השני שלי היה אבי הרוחני, **יונתן כרמון ז"ל**, ממנו ינקתי את עקרונות הכוריאוגרפיה, למדתי במה מהי, שאבתי השראה ליצירותיי, והוא שליווני בצעדי הראשונים בעולם המחול הישראלי.

הכל התחיל, כשהייתי חייל חובש כיפה, שנתקל בהרקדה שנערכה בבית הספר לטיסה בחצרים, שם שירתי. הוקסמתי. משם הדרך לאיבוד העניין בקורס היוקרתי, הייתה קצרה ונסללה דרכי החדשה בעולם המחול הישראלי.

הפכתי לאוהד מושבע של הרקדות ומרתונים והצטרפתי לשורות להקת המחול 'שלום 80' בהדרכת **גברי לוי ז"ל**.

את **לוסי ממן**, פגשתי באחד המרתונים. היא שימשה סוג של סקאוטרית (ציידת כישרונות), כשאבחנה אותי ושכנעה אותי נמרצות להצטרף ללהקת ירושלים, בהדרכתו של **יונתן כרמון**.

כשהגעתי לחזרה, הרגשתי שנשאבתי אל לב הבוהמה... יונתן היה כריזמטי וסוחף וניצח באופן כובש על הלהקה. השבת הייתה שבת פרשת בראשית, 4.10.1980 ואת הצעדים שיצר יונתן באותה החזרה אני זוכר עד היום. בכל זאת, הרגשתי לא שייך. הרגשתי שזה גדול עלי. לא יכולתי להכיל את זה אז וחזרתי כלעומת שבאתי ללהקת המחול שלום 80.

כשנה מאוחר יותר אירע, מה שאני מכנה המפגש הגורלי. עם תום שירותי הצבאי, בעודי פוסע ברח' אבן גבירול בת"א, אני רואה את יונתן פוסע לעברי. התרגשתי, אבל המשכתי ללכת, מסיבות ברורות. אבל יונתן קרא לעברי בריש מתגלגלת... "בררררר?!". הופתעתי שזכר אותי, הרגשתי מוחמא ונלהב כשאמר "אני איני שוכח רקדן טוב - לעולם!".

באותו מפגש, סיפרתי ליונתן שאני רוקד אצל גברי ועתיד לטוס עם הלהקה לחו"ל. יונתן, באדיבותו אמר: "תיסע, תיהנה, תשוב ואז תגיע אלינו". וכך היה.

חזרתי ארצה ומיד רכשתי כרטיס להופעה של "להקת ירושלים" בהיכל התרבות בתל אביב. יונתן שלף אותי מהקהל ופגש אותי מאחורי הקלעים ואמר: "יש לי בעיה. אחד הסולנים נקע את הרגל. אתה חושב

בארי אבידן בריקוד רפסודיה

הזכירו לי את תמימותו ומסירותו של אבי לדת היהודית.

עם השנים, למדתי לשלב בין שני העולמות – היהודי והישראלי. יצרתי ריקודים בהשראת שני עולמות אלה ואת זה אני עושה באהבה עד היום.

שנים אחר כך, רקדה גם אשתי אצל יונתן. לא בכדי קראנו לבננו הבכור על שם אבי, **סתיו אברהם**, ולבננו השני על שם **יונתן**.

שתוכל לרקוד במקומו קטע קטן, סולו ניצנים נראו בארץ, הערב??

נזרקתי למים עמוקים. והשאר היסטוריה.

המשכתי לרקוד ב"להקת ירושלים" עוד 8 שנים. אלה היו שנים נפלאות, בהן זכיתי לשהות במחיצתו של האיש העצום הזה. שנים, אשר עיצבו אותי כאדם וככוריאוגרף, ואף התוו את דרכי המקצועית. הטוטאליות של יונתן ומסירותו למחול הישראלי,

הופתעתי
שזכר אותי,
הרגשתי
מוחמא ונלהב
כשאמר
"אני איני
שוכח רקדן
טוב -
לעולם!"